

Školské správy

Tretí ročník 2023/2024, 1. číslo

Vážení rodičia, milí žiaci,

začína druhý mesiac školského roka a po opakovačkách a vstupných testoch z jednotlivých predmetov získavame nové a nové vedomosti a zručnosti. Prijemné jesenné počasie umožnilo realizovať turistické vychádzky do našej krásnej prírody, ktorú vyhľadávajú aj zahraniční turisti. Snahou je, aby žiaci spoznávali možnosti relaxačného oddychu, osvojovali si aj tento štýl trávenia voľného času a neformálnym spôsobom budovali vzájomné medzilidské vzťahy, založené na vzájomnom rešpekte a úcte, keďže príroda vytvára skvelé podmienky pre načerpanie nových psychických síl a vnútorného pokoja. Ukazuje sa, že v mnohých rodinách je už tento štýl životného štýlu ich prirodzenou súčasťou. Ďakujeme všetkým rodičom, ktorí vedú svoje deti k účelnému tráveniu voľného času, k rozvíjaniu pohybových aktivít, čo sa spravidla prirodzene odzrkadľuje aj na psychickej pohode dieťaťa.

Krásne slnečné jesenné dni sa žiaci 1. stupňa rozhodli využiť na turistickú vychádzku do prírody. Tento rok sme spoznávali chotár našej obce. Zorganizovali sme prechod cez Riečku a Brestovu do Námestova. Cestou s nadšením pozorovali ohromujúcu prírodu. Očarujúce výhľady sa nám otvorili na rozmedzí troch chotárov - Oravská Jasenica, Klin a Námestovo.

Piataci sa vybrali na vyhliadkovú vežu na Brabirke. Šiestaci a siedmáci sa popasovali s výstupom na Pilsko a ôsmaci s deviatkami zdolávali trasu okolo Roháčskych plies.

Aj touto cestou možno rozvíjať u detí vytrvalosť, schopnosť prekonať ťažšie prekážky a pri dosiahnutí cieľa si vychutnať pocit, čo som dokázal. Veď po každej búrke vychádza slnko.

Mladá slovenská poviedka 2023

Mladá slovenská poviedka v roku 2023 oslavuje už svoje XX. narodeniny. Tento ročník celoštátnej literárnej súťaže mladých autorov bol venovaný najmä 160. výročiu založenia Matice slovenskej. Vyhlasovateľom a organizátorom súťaže bolo ako každoročne Oravské kultúrne stredisko v Dolnom Kubíne, k spoluorganizátorom súťaže patrili Spolok slovenských spisovateľov v Bratislave, Slovenský literárny ústav Matice slovenskej v Martine a Zmeškalov dom v Dolnom Kubíne. Poslaním súťaže je okrem iného umožniť sebarealizáciu detí a mládeže so vzťahom k literatúre, aktivizovať tvorivý rast mladých talentov a v neposlednom rade aj zvýšiť záujem u mladej generácie o pôvodnú slovenskú literárnu tvorbu. Celoštátna literárna súťaž Mladá slovenská poviedka je jednou z vrcholných súťaží v oblasti literárnej tvorby na Slovensku. Súťaže sa každoročne zúčastňujú autori zo Slovenska i zo zahraničia. S radosťou a vďačnosťou sme teda obdržali správu, že naša bývalá žiačka, s touto poviedkou súťažiaca ešte za našu základnú školu, získala s poviedkou **Dračica** v silnej konkurencii v II. kategórii **1. miesto**.

Daške prajeme ešte veľa tvorivého elánu, radosti z písania, aby svoj zápal dokázala preniesť aj na nás ostatných a tým otvárala cesty k mladej literatúre.

Deti v kolektíve vedia byť priateľské, ale aj veľmi kruté. Prečo?¹

Počas predškolského a mladšieho školského veku sa deti učia utlmovať prudké emočné reakcie a rozvíjať sociálne cítenie. Túžia patriť do spoločnosti, no nie vždy vedia správne odhadnúť ako komunikovať, aby si ich spoločnosť všimla. Ak sú deti vystavené stresu, napríklad pre nenaplnené fyziologické potreby, psychický tlak na výkon, nedostatok porozumenia alebo problémy v rodine, môžu reagovať podráždene a agresívne aj na drobné odlišnosti v sociálnom prostredí. Dieťa, ktoré sa správa agresívne a kruto, a rovnako aj dieťa, ktoré zažilo krutosť iného dieťaťa, si zaslúžia špecifickú pozornosť odborníka, v škole napríklad pedagóga alebo školského psychológa.

Ktoré varovné signály by si rodičia a pedagógovia mali všimnúť?

Deti, ktoré sú vystavené negatívnemu správaniu kolektívu sa buď aktívne bránia, alebo sa utiahnu do seba. V oboch prípadoch trpia. Dieťa sa môže doma aj v škole zdať smutné, stráca záujem o školu a o učenie. Postupne môže odmietat' chodiť do školy, často býva chorľavé, boli ho brucho, hlava – somatizuje. Učiteľ si môže všimnúť náhle zhoršenie známok, nesústredenosť, odmietanie odpovedania na hodinách. Už v takýchto prípadoch by sa mal učiteľ s dieťaťom porozprávať a odhaliť dôvod zmeny správania.

Ako môže rodič či pedagóg dieťa osloviť, keď má podozrenie na problémy v kolektíve, ale dieťa o téme nechce hovoriť?

Ak sa dieťa nechce s učiteľom rozprávať o probléme, je pravdepodobné, že mu nedôveruje. Podobne to môže byť v rodine, prípadne dieťa môže chcieť ochrániť rodičov. V takom prípade je potrebné popísať zmenu správania dieťaťa. „Už niekoľko dní sledujem, že ti nechutí jesť, a to som ti uvarila tvoje obľúbené jedlá. Vidím, že si smutný, že ťa nebavia obľúbené hry, nepýtaš sa von za kamarátmi, nevoláte si. Keď som bola dieťa a takto som sa správala, tak to znamenalo, že ma niečo trápi. Trápi ťa niečo? Vieš, že mi môžeš všetko povedať, som tu pre teba, ľúbim ťa.“

Ako môže rodič pomôcť svojmu dieťaťu, ktoré v kolektíve detí nebolo prijaté?

Rodič môže dieťa podporovať, porozprávať sa s ním, zistiť, čo ho naozaj trápi. Mal by sa tiež porozprávať o tom, čo sa konkrétne stalo, čo kto povedal a urobil. Následne môže vykonať kroky, ktoré zastavia problémové správanie ostatných – porozprávať sa s učiteľom, riaditeľom, požiadať o spoluprácu školského psychológa, výchovného poradcu. Tiež môže posilňovať pozitívne stránky svojho dieťaťa a podporovať ho. Nájsť v literatúre príklady alebo mu porozprávať vlastné príbehy o tom, ako sa nadväzujú kamarátstva.

Ako je možné preventívne posilňovať školskú triedu, aby v nej k vyčleňovaniu a šikane nedochádzalo?

Pozitívnym prístupom ku všetkým deťom. Učiteľ môže spolu so žiakmi pracovať na pozitívnej klíme triedy, podporovať spolupracujúce aktivity, zbytočne neukazovať na niekoho nedostatky alebo prednosti. Môžu spoločne vytvoriť spoločný projekt, na ktorom sa zúčastňuje celá skupina spoločne tak, aby každý mohol ukázať svoje schopnosti. Tiež je vhodné, aby vedeli, že za svoje správanie preberajú svoj diel zodpovednosti a aby poznali, prípadne si sami nastavili pravidlá správania, ktoré budú dodržiavať a zároveň vymysleli „pokuty“ v prípade porušenia pravidiel.

Bezproblémová trieda

Bezproblémová trieda deviatakov bola dobrou partiou s triednou učiteľkou, ktorú mali deti radi. Do tejto triedy chodil chlapec malého veku. Keď sa deti pošuchávali, vždy bol u toho, najlepšie v centre diania. Triednu učiteľku sme upozorňovali, nech mu venuje viac pozornosti. Učiteľka, trieda i ten chlapec vždy hovorili len o srande (nikdy nešlo o hrubé násilie). Po nejakom čase nás triedna učiteľka požiadala, či by sme si nemohli viac všimnúť dianie v triede. Zistila, že pošuchávanie sa mení na srandu len pre jednu stranu. Postihovaný chlapec ale nikdy o šikane nechcel hovoriť, stále to bola zábava a nič zlého. Až neskôr povedal, že v súčasnej dobe už nemá cenu niečo riešiť, že si na strednej škole už dá pozor.

Aké príbehy by vedeli rozprávať naši žiaci, naši bývalí absolventi? Vieme, že ich nie je málo.

¹ <https://www.uceniejeradost.sk/problem-medzi-detmi/>

Reakcia na článok v Oravských novinách č. 153

Upresňujeme informácie o nesprávnom uvedení mena školského psychológa (o opravu bolo žiadané, p. novinárka Dorota Mikulášová sľúbila chybu opraviť, čo sa však nestalo):

Školský psychológ: **Mgr. Katarína Graciková**, e-mail: skolskypsycholog@zsooravjas.sk, č. t.: 0904 192 264

Konzultačné hodiny: **streda 10:00 - 12:00 hod. v nepárny kalendárny týždeň**

štvrtok 13:00 - 15:00 hod. v párny kalendárny týždeň

S triedou sa pracovalo od 7. ročníka. Boli uskutočnené triedne rodičovské združenia a skupinové aktivity s odbornými zamestnancami CPP Námestovo, ktoré sa venovali práve tejto problematike (zápisnice zo ZRPŠ a záznamy zo skupinových aktivít sú k nahliadnutiu). Spolupráca s rodičmi však nebola vždy ústretová. Práve naopak rodičia sa buď triedneho rodičovského združenia nezúčastnili, alebo ich názor na ubližovanie si medzi žiakmi bol ešte povzbudivého rázu. Tiež sa vyskytla u detí zosmiešňujúca reakcia na skupinové aktivity odborníkov. Tento problém v spoločnosti máme, máme ho v obci medzi dospelými, máme ho v škole medzi deťmi.

Treba si dať úprimné odpovede na nasledujúce otázky:

- Ako som ja, ako spolužiak mohol zasiahnuť – môžem zasiahnuť a zastat' sa svojho spolužiaka, upozorniť dospelého na krivdu?
- Ako som ja, ako vyučujúci, triedny učiteľ, riaditeľ školy mohol prispieť – môžem prispieť k odhaleniu nevhodného a ubližujúceho správania sa v triede, v škole? Alebo som bol nevšímavý a tolerantný k takémuto správaniu detí?
- Ako som ja, ako rodič, či už na strane obete alebo agresora mohol prispieť – môžem prispievať k pohode môjho dieťaťa? Všimam si, čo robieva, kde je,...? Ako som spolupracoval s triednym učiteľom?
- Ako som ja, ako rodič, starší súrodeneц, priateľ a známy rodičov mohol ovplyvniť – môžem ovplyvniť správanie detí práve v rizikových rodinách? Vyslovujem ironicky a povýšenecky svoje názory, oberám druhých o česť ohováraním a osočovaním práve pred deťmi, súhlasím s takýmto správaním? Komentujem ironicky prácu učiteľa, triedneho učiteľa?
- Aký príklad dávam v bežnej komunikácii doma, na verejnosti, na sociálnych sieťach práve pred očami našich detí?
- **Aký je Váš postoj k ubližovaniu si detí medzi sebou – fyzicky i slovne – do očí i poza chrbát? A často nepravdivé súdey ... v novinách i na sociálnych sieťach. Aký príklad majú naše deti od svojich rodičov?**

Erasmus+ pre vzdelávanie pedagógov

V rámci akreditácie Erasmus+ majú možnosť vzdelávania v iných podmienkach ako v bežnej školskej lavici nielen žiaci, ale aj pedagogickí a odborní zamestnanci. Túto možnosť využili dve naše pani učiteľky Alenka Turčeková a Martinka Pekarčíková, ktoré absolvovali počas prázdnin jazykový kurz anglického jazyku v Splite. Po vzájomnom zoznámení s ďalšími účastníkmi kurzu mali možnosť spoločne získať nové skúsenosti nielen v metodike učenia cudzieho jazyka, ale aj v rozvíjaní svojich jazykových schopností v rôznych praktických situáciách. Pani učiteľky takýmto spôsobom neformálne spoznávali školský systém v Chorvátsku a aj vďaka priateľským rozhovorom a debatám, aj podmienky vzdelávania v Poľsku, Česku, Francúzsku a Taliansku. Okrem vzdelávacej činnosti využívali čas aj na spoznávanie miestnej kultúry a oddychové aktivity.

V rámci svojej akreditácie naša škola hosťovala štyri pani učiteľky zo Základnej školy v Humpolci. Kolegyne z Českej republiky v rámci Jobshadowingu absolvovali hospitácie na vyučovacích hodinách geografie, dejepisu, slovenského jazyka, telesnej a športovej výchovy, výtvarnej výchovy a pod. Pri spoločných neformálnych rozhovoroch sme sa mohli vzájomne obohatiť o svoje skúsenosti, nápady a odporúčania ako si pomôcť a obohatiť svoju pedagogickú prax o nové možnosti, ktoré by mohli byť prínosom najmä pre naše deti a deti v Humpolci. Krásne počasie umožnilo našim hosťom spoznávať v poobedňajších hodinách krásu nádhernej oravskej prírody.

Projekt Vyšehradských fondov

Medzinárodný Vyšehradský fond (The International Visegrad Fund) bol založený 9. júna 2000 štyrmi členskými štátmi Vyšehradskej skupiny - Česka, Maďarska, Poľska a Slovenska. Jeho sídlo je v Bratislave. Medzinárodný Vyšehradský fond podporuje regionálnu spoluprácu v rámci Vyšehradského regiónu (V4).

A práve z týchto fondov sa realizujú mobility našich žiakov a žiakov Poľska a Čiech. Prvé stretnutie sa uskutočnilo v mestečku Margonin v Szkola Podstawowa M. KOPERNIKA od 7. do 10 septembra 2023. Našu školu prídu žiaci z partnerských škôl navštíviť od 2. do 5. 11. a posledné spoločné stretnutie by malo byť od 4. do 7. 12. v Prahe.

Spoločnou témou, na ktorej žiaci pracujú, je zodpovedné správanie sa v dnešnej modernej a materiálnej dobe. Vysoký životný štandard, ktorý si dennodenne užívame, si berie svoju daň na vysokej spotrebe statkov a služieb, a tým narastajúcim množstvom odpadu a spotrebe prírodných zdrojov. Z tohto dôvodu sa žiaci zamýšľajú nad možnosťami ako tento problém riešiť, ako hľadať možnosti využitia už použitého materiálu, ako využívať iné alternatívy a príležitosti v doprave, v biznise, v obliekaní a v každodennom živote. Popri pracovných činnostiach sa žiaci zoznamujú s inými kultúrami, zvykmi, poznatkami a uzatvárajú nové priateľstvá.

V Poľsku sa mi veľmi páčilo, boli tam veľmi milí ľudia.

Taktiež boli veľmi pohostinní. Ich jedlá boli veľmi zaujímavé, skoro až trošku divné. No našla som si nových kamarátov, ktorí boli veľmi super a precvičila som si angličtinu a trošku som sa priučila poľskému jazyku. Zistila som, že aj keď bývajú v Poľsku, ich spôsob života je veľmi podobný až rovnaký ako náš.

Júlia Matisová

Bolo nám tam dobre. Zistili sme ako žijú. Spoznali sme nových ľudí. Spoznali sme ich kultúru. Celkovo sme si to tam užili. Navštívili sme nové miesta. Uskutočňovanie takýchto akcií má zmysel.

Marek Brontvaj

V Poľsku sa mi veľmi páčil výlet v meste Gdansk. Taktiež sa mi veľmi páčilo mestečko Margonin, v ktorom sme boli. Veľmi ma zaujali poľské jedlá a ich kombinácie. Najviac som rada, že sme si tam mohli nájsť nových kamarátov, nových ľudí, s ktorými sme stále v kontakte. Aj to, že som si mohla precvičiť rozprávanie v anglickom jazyku. Veľmi som rada, že som sa mohla zúčastniť tohto výletu v Poľsku.

Karolína Laštíková

Výlet v Poľsku sa mi veľmi páčil, som rada a vďačná, že som mala možnosť byť v tomto projekte zapojená. Spoznala som veľa nových, super ľudí, s ktorými som utvorila priateľstvo. Veľmi sa teším, keď prídu k nám a verím, že ostaneme v kontakte aj do budúcnosti. Spočiatku som sa bála komunikácie a toho, do akej rodiny pôjdem, ale obavy boli zbytočné. Rodina bola skvelá, Poliaci sú veľmi pohostinný, príjemný národ, a navyše som si precvičila nielen angličtinu, ale aj som sa naučila niečo po poľsky. Ďakujem za túto možnosť.

Chiara Chudjaková

Mňa najviac na pobyte v Poľsku zaujala kultúra, že boli k nám Poliaci strašne milí, aj keď nás nepoznali. Zaujímavé tam bolo to, že Poliaci veľmi nechodia do kostola, dá sa povedať, že iba veľmi zriedkavo. A najviac sa mi páčilo mesto Gdansk, pretože mi prišlo ako veľmi čarovné miesto.

Adam Kriš

Pobyt v Poľsku bol zaujímavý. Najviac sa mi páčil výlet do Gdanska. Zaujalo ma, že táto poľská škola ma vybudovaný športový areál (tenisové, futbalové ihrisko aj halu). Spoznal som nových ľudí, iný jazyk, nové miesta a pekné zážitky. Zaujímavý bol deň pri jazere a tiež výlet na bicykloch do prírody.

Blažej Bakaľa

AUTOR: Daša Brontvajová

Vek: 15 rokov, 9. ročník

Základná škola s materskou školou Martina Hamuljaka, Oravská Jasenica 141

Názov súťaže: Mladá slovenská poviedka 2023 – II. kategória – 1. miesto

Dračica

„Ostaň tu, hneď sme späť,“ posmešne napodobňovala mamin tón reči. „No iste, to rodičovské *hneď*.“ Vyvrátila oči a otvorila veľkú starú bránu. Bola zanedbanejšia, než sa zdalo.

Kým jej rodičia išli nakupovať, rozhodla sa poobzerať si nový pozemok. Z modrých šiat, ktoré zvýrazňovali nezvyčajnú farbu jej očí, vytiahla mobil a začala vytáčať. „Práve sa nachádzam na nejakom pochybnom skladisku so samými haraburdami.“ Opatrne obchádzala zhrdzavený rám dverí. „Naši tvrdia, že náš nový domov - ako to nazývajú - kedysi patril jednej starej rodine.“ Pokrčila nos nad hrozným zápachom. „Skôr by som povedala, že tu ľudská noha nevškročila celé storočia.“

Pomaly našľapovala ďalej. Celá zem bola zanesená hnojivým listím ešte z minulého roka a nejakými suchými pilinami. Kamerou prechádzala okolie.

„Je to tu dosť desivé. A čo je toto? Vyzerá to ako kovové klietky zapratané...“ nazrela do jednej, „odpadom? Vyzerá to na nečistých predchodcov. Kuknite, drevo! Skvelé,“ komentovala sarkasticky. „Zakryté hrdzavým plechom. Čo za blázna prikryje drevo železom?“ Zohla sa, aby získala lepší záber. Zvrátila tvár. „Fuj, samé červy!“ Opäť sa vystrela a pokračovala. „Máme tu podozrivo nezapratanú cestičku. Čo asi tak skrýva? Hady? Potkany? Rozžeravené uhlie? Asi začínam byť paranoidná. A za ňou je akási... stavba? Nazvali by ste to tak?“

Zdalo sa, že rozožraté stĺpy len tak-tak držia potrhané plachty.

„Hm, možno za tým nájdeme temné tajomstvá. Čo takto tajnú základňu?“ hovorila výsmešne, akoby kritizovala niekoho izbu. Natiahla ruku a odhrnula kus plachty. Zakašľala nad prachom, ktorý jej vošiel do tváre.

„Fuj, škoda, iba nejaké vrecia plné pilín. Akoby ich tu nebolo dosť. A čo je toto?“ Koncami prstov chytila nejaké železo zavesené medzi vrecami. „Asi nožnice alebo čo. Čokoľvek to bolo, už to tým nie je,“ pustila neznámu zhrdzaveninu a otočila sa späť.

Naraz sa o čosi potkla a mobil jej vypadol z ruky. Ticho zahromžila a dúfala, že to na videu nebolo počuť. Vyteperila sa na nohy a zdvihla ho. „Krucíš, pätnásť percent,“ šomrala. „Tak sa lúčim a fotky z tohto pekla zavesím na vlog. Ostaňte pripojení a pamätajte: Ak Vám rodičia chcú zničiť život, nedovoľte im kúpiť takúto dieru,“ ukázala okolo seba a vyplá nатаčanie. Zamračene pozrela pod nohy. Možno sa potkla o nejakú zaujímavú blbosť. Pričupla si a odhrnula malú časť. Hneď opäť zapla foťák a cvakla. *Koľajnice, ako vážne? Miestni museli byť blázni.* Napísala a poslala na svoj vlog. Založila si ho, hneď ako jej rodičia oznámili, že sa sťahujú.

Postavila sa a šla pozdĺž nich. Priestor sa pomaly stiesňoval. Z jednej strany mala desivé plachty a z druhej dlhé mŕtve stromy. Keď sa pohľadom vrátila pred seba, na moment stuhla. Objavila sa pred ňou kovová opacha s červenými očami. Vzápätí si však uvedomila, že to je len nejaký pochybný stroj. Z bokov mu trčali poohýnané tyče, ktoré boli na koncoch zaostrené a stredom stroja sa ťahal zubatý kruh. Hneď to odfotovala a zverejnila s popisom: *Kovové monštrum (jeho majitelia mali určite veľa priateľov).*

Obišla ho ako spiaceho medveďa a dostala sa na malú čistinku. Zem tu bola pevnejšia, hoci stále pokrytá zhnitým listím. Vpravo od nej sa nachádzala brána. Tiež zhrdzavená a zanedbaná, no zdala sa byť pevnejšia než tá prvá. Zovšadiaľ ju obklopovalo húštie a stromy. Prisahala by, že medzi hustými holými konármi zazrela oči. Hladné a prenikavé.

Teraz sa fotením nezdržiavala a vydala sa k bráne. Ako sa na ňu chystala siahnuť, zazrela ešte čosi vpravo. Otočila sa a uzrela podozrivo zachovanú stavbu. Vyzerala ako otvorená garáž. Z oboch strán boli skrinky a police. Nebol tu poriadok, no aspoň sa dali rozoznať jednotlivé predmety. V niektorých krabiciach boli šróby, kince či iné náradie. Cestu blokovala menšia vlečka za auto, no vďaka štíhlejšej postave, prešla takmer bez problémov. Obzerala sa a zistila, že pri jednej stene je úhľadne čistý drevený stôl. Po troch okrajoch boli diery a v nich dláta. Pod stolom boli uskladnené drevo. Hneď si to odfotovala a obzerala sa ďalej.

Stuhla. Pred ňou stál chrptom otočený mladík. Vystretý sa nahýnal nad iný stôl. Ten bol zapratanejší. Všimla si, že celá stena nad ním bola pokrytá policami s malými i väčšími krabicami. Chlapec čosi zamrmľal a čosi si poznačil do starého zápisníku vedľa seba.

Zvedavo sa snažila zahliadnuť, čo robí. Vtom sa zvrtila, lebo na periférii zaznamenala pohyb. V tieni, čo vrhala zaprataná stena, sa čosi mihlo. Medzi debnami zažiarilo niekoľko párov malých hladných očí. Vykrikla. Naraz vybehlo niekoľko myší, ktoré naháňala akási mačka. Rozutekali sa všetkými smermi. Okamžite priskočila k neznámemu mládencovi. Netušila prečo, ale cítila sa tak bezpečnejšie. Naraz začula smiech. Nebol temný ani chrapľavý. Znel zdravo a veselo.

„Ach, vy baby! Zľaknete sa i nevinného tvora,“ pokrútil hlavou a z čela si odhrnul prameň tmavých vlasov. Špinavá rukavica mu tam zanechala šmuhu. Obratne sa zvrchol a krátko písokol. Mačka zastala uprostred behu

a otočila sa. Všimla si, že to vlastne nie je mačka, ale šteňa. Bolo obdivuhodne chudé, no nezdalo sa byť podvyživené.

„Mojo, miesto!“ zavelil mládenec a pes krotko poslúchol. Odcupkal k malému lôžku pri pánových nohách. „Dobrý,“ poškrabkal ho za ušami a miláčik odpovedal buchnutím chvosta o podlahu. Potom sa neznámy vrátil k svojej práci.

Pozrela naňho trochu zmätene a trochu zarazene. „Ty si ma ani nevšimneš?“

Mykol plecom: „Mal by som? Nepoznám ťa a nemáš tu čo robiť.“

„Samozrejme, že tu nemám čo robiť,“ odvrkla urazene. „Preto by ti mohlo dôjsť, že potrebujem pomoc.“

„Aha,“ poznamenal bez záujmu. „Tak ju choď niekam pohľadať. Veľa šťastia.“

„Veľa šťastia?!“ zrúkla a psík v pelechu spozornel. Do tváre jej vošla červeň. „To ma akože úplne odignoruješ?! Vieš, čím som si musela prejsť, aby som sa sem dostala?!“

Konečne získala trochu jeho pozornosti. So zdvihnutým obočím si ju premeral a s našpúlenou perou pokýval hlavou. „Nuž rozhodne tak vypadáš,“ riekol napokon a ona nasledovala jeho pohľad. Šaty mala celé od pilín, hlíny a inej špiny. „Lenže,“ povedal pomaly a otočil sa k stolu, „ak si sa tak mordovala, aby si sem dorazila, máš asi nejaké kúzelné prianie, však?“ Krátko na ňu pozrel a zdvihol jedno obočie, no na odpoveď nečakal. „Je mi ľúto, ale ja nie som žiadny čarodejník, ktorý sa tu rozhodol skryť pred svetom. Tak sa choď zas hrať s bábikami.“

„Že nie si ukrytý?! Musela som prejsť cez zničenú bránu, okolo trýzniacich klietok s odpadom, pozdĺž tých podozrivých koľajníc, popri nejakom diabolskom monštre z kovu a aj okolo zazerajúceho krovia. Odrela som si kolenná, zašpinila šaty a určite zničila účes! A ty mi hovoríš, že nie si ukrytý?!“ Na jej hystérii sa len pousmial.

„Mala by si popracovať na kratších vetách,“ riekol s úškrnom, „ale dobrá správa je, že sa tadiaľ nemusíš vracat.“ Palcom ukázal vľavo bez toho, aby sa prestal venovať svojej práci. Otočila sa smerom, ktorý ukázal a uzrela naoko zachované dvere. Keď stlačila kľučku ani nevrzla, namazané pánky mlčali. Vykukla von a s údivom zistila, že je na ulici neďaleko nového domu.

„Čau,“ odzdravil vyberajúc hrubú knihu z police pred sebou. „Rád som sa na tebe zabavil.“ Chabo zdvihol ruku na zamávanie.

„Idiot,“ zašomrala a otočila sa späť k únikovej ceste.

„Tak to si vyproším,“ ozval sa urazene a vystrel sa v celej svojej výške. S prekvapením zistila, že je od nej vyšší takmer o hlavu a celkom pohľadný. „Tou zničenou bránou ťa nikto neľahal. Ani okolo trýzniacich klietok či monštra. Ani to krovie na teba nezazeralo. Celé si to prešla úplne dobrovoľne a sama. A mne vravíš, že som idiot?“ V tvári sa jej opäť objavila červeň. Nedokázal však určiť či to bolo zo zahanbenia, alebo z hnevu. Napokon sa uškrnula a pristúpila k nemu. Už bol opäť otočený k stolu a čosi majstroval.

„A kto vlastne si?“

„Dámy majú prednosť,“ odvetil bez zjavného záujmu.

„Pýtala som sa prvá!“

„Tak aj prvá odpovedz,“ hlas mal pokojný, no žart z neho akosi zmizol. Vzдорovito otvorila ústa, no hneď ich aj zatvorila. Nedokázala vymyslieť nič, čím by sa ohradila. Chlapec sa znova zašklábil. S úsmevom odhaľujúcim biele zuby natiahol ruku.

„Alexander, nový sused Vašej rozmazanosti,“ mierne sa uklonil. Zdvihla jedno obočie a prezrela si jeho ruku. Divila sa, kedy si stihol stiahnuť rukavicu. Ruka sa však zdala byť čistá, tak ju prijala.

„Lili,“ povedala prosto a potriasla rukou. Mladík ju hneď pustil a vrátil sa k práci. Po dlhšej chvíli ticha sa opäť ozvala: „Haló, ja som stále tu.“

„Isteže. Je to cítiť,“ odvrkol drzo.

„Prosím?!“

Alex vyvrátil oči k nebu. „Tvoj parfum. Celkom si to s ním prehnala.“

„Možno, ale tebe by nepomohlo ani toto množstvo,“ odsekla. Len mykol plecom. Zápach potu a práce mu bol známy, ale nie protivný. Na rozdiel od nej.

„No tak,“ dobiedzala urazene.

„Ach,“ začal podráždene, „prosím Vašu kráľovskú rozmazanosť o odpustenie. Vy ste prišli do môjho kráľovstva bez ohlásenia. Dodávam, že i urážlivo nevhodne oblečená. Vzhľadom na Vašu nechut' k špiny sa divím, že ste ešte stále tu.“ V hlase mal akýsi lesk žartu, hoci tvár mu zostala kamenná. Pôsobil zvláštnou silou, ktorá ju priťahovala. Chcela urazene odpochodovať, no čosi ju tu stále držalo. Pristihla sa, ako sa usmieva. Zatriasla hlavou.

„Odpusťte, že nie som pripravená. Pre budúcnosť budem vedieť, čo je vo vašom kráľovstve slušnosť,“ odvrkla dúfajúc, že to znelo povýšenecky. Zvrtila sa a odišla.

„No konečne,“ ul'ávil si a dokorán otvoril dvere, ktoré za sebou zabuchla. Potom okno naproti. „Ten smrad musí preč.“ Mojo pri jeho nohách zaštekalo. „No čo?“ zvedavo naňho pozrel. Šteňa vrtelo chvostom a pozeralo k dverám. Na ulici bolo stále vidieť odchádzajúcu dievčinu. Poškrabkal ho za ušami. „Je to dračica. A my sa nechceme popáliť, však?“